

PREZES
NACZELNEJ RADY LEKARSKIEJ
Maciej Hamankiewicz

NRL/ZRP/KSS/16-41245/15

Warszawa, 2016 - 02 - 11

Pan
Marek Posobkiewicz
Główny Inspektor Sanitarny

Ul. Targowa 65
03 - 729 Warszawa

Maciej Hamankiewicz

W związku z faktem, że do Naczelnej Rady Lekarskiej napływają pisma dotyczące stawianych przez organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej wymogów dostosowania pomieszczeń, w których ma być wykonywana indywidualna praktyka lekarska, do potrzeb osób niepełnosprawnych, uprzejmie proszę o zajęcie stanowiska w tej sprawie.

Lekarze i lekarze dentyści mogą wykonywać swój zawód w ramach działalności leczniczej w formie indywidualnej praktyki lekarskiej. Wykonywanie zawodu w ramach praktyki zawodowej nie jest prowadzeniem podmiotu leczniczego. Warunkiem rejestracji indywidualnej praktyki lekarskiej czy lekarsko-dentystycznej jest m.in. spełnienie warunków określonych w art. 22 ust. 1 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 o działalności leczniczej (Dz. U. z 2015 r. poz. 618 z późn. zm.), który stanowi, że pomieszczenia i urządzenia podmiotu wykonującego działalność leczniczą powinny odpowiadać wymaganiom odpowiednim do rodzaju wykonywanej działalności leczniczej oraz zakresu udzielanych świadczeń zdrowotnych. Ustawa upoważniła Ministra Zdrowia do ustalenia tych wymagań. W ramach delegacji ustawowej Minister Zdrowia wydał rozporządzenie z dnia 26 czerwca 2012 r. w sprawie szczegółowych wymagań, jakim powinny odpowiadać pomieszczenia i urządzenia podmiotu wykonującego działalność leczniczą (Dz. U. poz. 739 z późn. zm.). W tym miejscu należy zauważyć, że przepisy niniejszego rozporządzenia nie regulują w sposób szczegółowy, jakie warunki w kontekście zapewnienia dostępu dla osób niepełnosprawnych ma spełniać wydzielone pomieszczenie znajdujące się w lokalu mieszkalnym, w którym jest prowadzona indywidualna praktyka. Natomiast zgodnie z § 14 ust. 3 ww. rozporządzenia

dopuszcza się wykonywanie praktyki zawodowej w lokalu mieszkalnym, pod warunkiem zapewnienia wyodrębnienia tego pomieszczenia od pomieszczeń innych użytkowników lokalu.

Przepis art. 100 ust. 5 w zw. z art. 101 ust. 3 ustawy o działalności leczniczej przesądza, że dokumentem potwierdzającym spełnienie warunków, o których mowa w art. 22, jest wydawana w drodze decyzji administracyjnej, opinia właściwego organu Państwowej Inspekcji Sanitarnej. Wydaje się zatem, że decyzja wydawana w trybie art. 22 ustawy powinna opierać się wyłącznie o weryfikację wymogów sprecyzowanych w rozporządzeniu Ministra Zdrowia z dnia 26 czerwca 2012 r. w sprawie szczegółowych wymagań, jakim powinny odpowiadać pomieszczenia i urządzenia podmiotu wykonującego działalność leczniczą. W tym zakresie nie mieści się ocena, czy cały budynek, w którym zlokalizowana jest indywidualna praktyka lekarska, spełnia wymogi dostępu dla osób niepełnosprawnych. Ponadto lekarze i lekarze dentyści zwracają uwagę na sytuacje, w których Państwowa Inspekcja Sanitarna nie wyraża zgody na otwarcie nowej praktyki w pomieszczeniu, w którym już jest zarejestrowana, za zgodą Państwowej Inspekcji Sanitarnej, praktyka innego lekarza z uwagi na niedostosowanie całego budynku dla potrzeb osób niepełnosprawnych.

Biorąc pod uwagę zarysowany powyżej problem, zwracam się z uprzejmą prośbą o informacje, jakie warunki (i na jakiej podstawie prawnej) powinno spełniać pomieszczenie, w którym ma być zarejestrowana indywidualna praktyka lekarska, w kontekście dostępności tego pomieszczenia dla osób niepełnosprawnych, w przypadku opiniowania przez organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej.

Maciej Hamankiewicz
PREZES
Naczelnej Rady Lekarskiej
Maciej Hamankiewicz